

In memoriam Prof. Ing. Dragomir Andonović

Sedamnaestog septembra 1951 umro je Ing. Dragomir Andonović, redovni profesor TVŠ u Beogradu. Profesor Andonović rođen je u Beogradu godine 1879 gde je završio osnovnu školu i realku. Upisao se na Tehnički fakultet u Beogradu gde je proveo na studijama dve godine, a zatim odlazi na produženje studija u Gan — Belgija, gde je uporedno studirao i matematiku. Diplomirao je 1903 g. na istom fakultetu.

Posle završenih studija vraća se u zemlju i stupa na dužnost inženjera u Ministarstvu građevina, godinu dana docnije izabran je za docenta na Tehničkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Pored toga je nastavnik, pomoćnik direktora, a docnije direktor »Geodetske i građevinske akademije prof. Andonovića«, koju je osnovao njegov otac Milan Andonović, redovni profesor Univerziteta. Iz ove škole izašao je veliki broj geodetskih stručnjaka.

U toku Prvog svetskog rata i ako nije bio vojni obveznik, javlja se kao dobrovoljac i uzima aktivnog učešća u odbrani Beograda. Godine 1915 prilikom povlačenja srpske vojske, povlači se preko Albanije i odlazi u Francusku. U Parizu stupa u jedan od najvećih konstruktivnih biroa za konstrukcije od armiranog betona i brzo se ističe svojim radom.

Pri kraju Prvog svetskog rata Srpska vlada u izbeglištvu spremajući reorganizaciju državne uprave poverila mu je izradu nacerta zakona o katastru zemljišta. Prihvatajući predlog prof. Andonović u zajednici sa advokatom Milanom Vlačkovićem sastavio je prvi nacrt zakona o katastru zemljišta i ujedno dao poznati ekspozice o katastru.

Prema tom nacrtu i tezama iznesenim u ekspozice prof. Andonović predviđa spajanje katastra i gruntovnice u jedno nadležstvo. Sam premer zasniiva na naučnim metodama rada tako, da se dođe do jedinstvenog premera upotrebljivog za privredne i tehničke svrhe.

Posle završetka rata i njegovog povratka u zemlju 1918 godina ponuđen mu je položaj generalnog direktora katastra, ali je isti odbio smatrajući da treba da ostane na Univerzitetu.

Po svom političkom ubeđenju pripada radničkom pokretu. Na prvim opštinskim izborima izabran je na listi Komunističke partije za odbornika opštine grada Beograda. Posle donošenja obznane i zabrane Komunističke partije penzionisan je 1924 godine. Iz patriotskih osećaja i ljubavi prema

svojoj zemlji odbio je ponudu francuskog preduzeća, u kome je radio za vreme rata, koje je poznavalo njegove visoke stručne kvalifikacije, da ponovo stupi u njihovo preduzeće. Posle dve godine vraćen je na Tehnički fakultet kao redovni profesor na kome je ostao sve do svoje smrti.

Profesor Andonović se sa geodetskom naukom i praksom pored svog oca, počeo upoznavati od najranijeg detinjstva, po završenim studijama, a kroz ceo život deluje kao profesor, šef katedre i radnik u struci, tako da se za njega može reći da je sa geodetskom naukom i geodetskom strukom rastao, srodio se, razvijao i živeo.

Još kao student tehnike, a i docnije, učestvuje u radovima na triangulaciji i premeru u Srbiji i Bugarskoj koje je preuzimao njegov otac, a kasnije je sa studentima na praksi preuzimao premere izvesnih varoši i varošica za koje je izrađivao situacione planove, među koje spada: Ljig, Mionica, Lazarevac, Aleksandrovac Župski, Ralja.

U svom radu naročitu pažnju posvećuje unapređenju nastave. Radio je po izvesnim utvrđenim principima i metodama rada. Bio je pobornik eksperimentalno-laboratorijske metode rada. U tom pravcu delovao je ne samo kroz predavanja na Univerzitetu već i kroz javna predavanja i stručnu štampu.

Ime prof. Andonovića poznato je i van granica naše zemlje. Za njega se može reći ne samo da je imao duboko poznavanje geodezije već je imao i široko poznavanje nauka koje su bliške geodeziji: matematike, seizmologije, meteorologije, o zemljinom magnetizmu, okeanografije, vulkanografije, hidrologije i urbanizma.

Pre rata je bio potpredsednik Glavne uprave udruženja geometara i geodeta, delegat u internacionalnoj federaciji društva geometara, predsednik kluba geodetskih inženjera. Uzimao je učešća skoro na svim kongresima društva inženjera i geodeta.

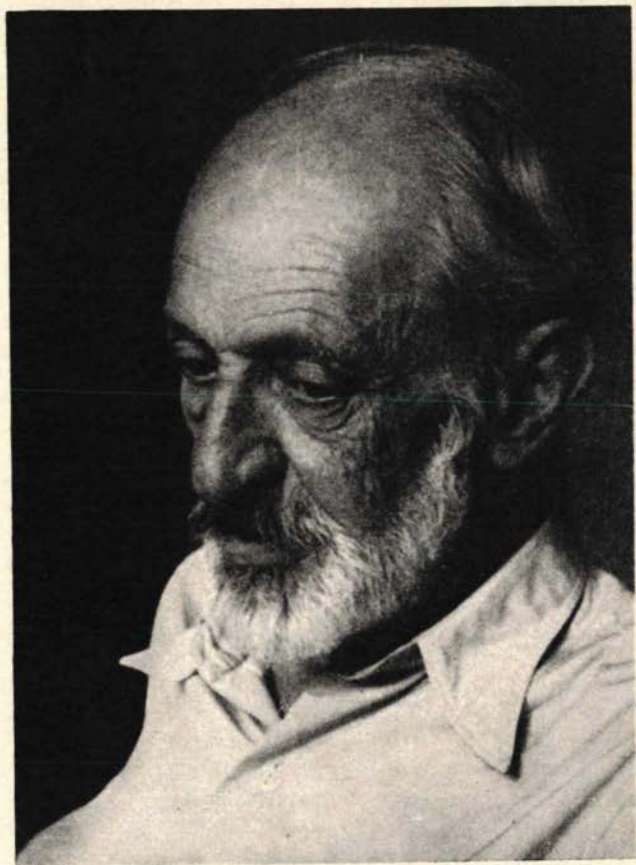
Posle oslobođenja aktivno radi na raznim poljima delatnosti. Bio je prvi predsednik Narodnog fronta inženjera i tehničara, predsednik Narodnog fronta na Univerzitetu. Radi na osnivanju Geodetskog fakulteta na Univerzitetu u Beogradu, saraduje u Odeljenju katastra Povereništva finansija, predsednik je katastarske komisije, član Stručnog geodetskog saveta GGU, predsednik Društva »Esperanto«. Godine 1946 uzima učešća na kongresima Društva inženjera u Sofiji i Bukureštu.

I ako već teže bolestan i oronuo, šef je katedre za geodeziju i drži predavanja na otketu.

Smatrao je da je došlo vreme kad treba uložiti sve umne i fizičke sposobnosti za izgradnju zemlje, za izgradnju jednog novog i srećnijeg društvenog poretka, za izgradnju socijalizma.

S l a v a m u !

Društvo geod. inž. i geom. N. R. Srbije

Prof. Ing. Dragomir Andonović